

Chambre des Représentants

SESSION 1960-1961.

7 FÉVRIER 1961.

BUDGET

du Ministère des Affaires Etrangères
et du Commerce Extérieur
pour l'exercice 1961.

(Crédits relatifs au commerce extérieur.)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DU COMMERCE EXTÉRIEUR (1),
PAR M. DRÈZE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné les crédits relatifs au commerce extérieur en sa séance du 1er février 1961.

Le 18 janvier M. le Ministre du Commerce Extérieur avait donné un aperçu général de notre politique commerciale. Il s'est référé à cet exposé lors de la discussion de son budget.

C'est sur l'ensemble de ces déclarations et des échanges de vues auxquelles elles ont donné lieu, que porte le présent rapport.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Brasseur.

A. — Membres : MM. Claeys, Cooreman, d'Alcantara, Delhache, De Mey, De Nolf, Dewulf, Schot, Streel, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Bohy, Castel, Christiaenssens, Mme Copée-Gerbinet, MM. Fayat, Guillaume, Radoux, Sercu, Van Heupen. — Drèze, Van Doorne.

B. — Suppléants : MM. Bertrand, Dupont, Lebas, Loos, Piers, Saint-Remy. — Deconinck, Dejardin, Housiaux, Larock, Van Eynde. — Grootjans.

Voir :

4-IX (1960-1961) :

- N° 1 : Budget transmis par le Sénat.
- N° 3 : Rapport. (Crédits Affaires Etrangères.)

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1960-1961.

7 FEBRUARI 1961.

BEGROTING

van het Ministerie van Buitenlandse Zaken
en van Buitenlandse Handel
voor het dienstjaar 1961.

(Kredieten betreffende de buitenlandse handel.)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE HANDEL (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DRÈZE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft de kredieten betreffende de buitenlandse handel in haar vergadering van 1 februari 1961 onderzocht.

Op 18 januari i.l. had de heer Minister van Buitenlandse Handel reeds een algemeen overzicht gegeven van onze handelspolitiek. Hij heeft, bij de bespreking ernaar verwezen.

Het is over het geheel van die verklaringen en van de gedachtenwisseling waartoe zij aanleiding hebben gegeven dat hierna verslag wordt uitgebracht.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Brasseur.

A. — Leden : de heren Claeys, Cooreman, d'Alcantara, Delhache, De Mey, De Nolf, Dewulf, Schot, Streel, Van Caeneghem, Van Hamme, Verhenne. — Bohy, Castel, Christiaenssens, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Fayat, Guillaume, Radoux, Sercu, Van Heupen. — Drèze, Van Doorne.

B. — Plaatsvervangers : de heren Bertrand, Dupont, Lebas, Loos, Piers, Saint-Remy. — Deconinck, Dejardin, Housiaux, Larock, Van Eynde. — Grootjans.

Zie :

4-IX (1960-1961) :

- N° 1 : Begroting overgezonden door de Senaat.
- N° 3 : Verslag. (Kredieten Buitenlandse Zaken.)

EXPOSE DU MINISTRE.

Le Ministre a commencé son exposé en annonçant que les exportations belgo-luxembourgeoises en 1960 avaient atteint le chiffre de 188 milliards de francs contre 164 milliards de francs en 1959 et 150 milliards de francs en 1958. Le progrès au cours de la dernière année a donc été de près de 15 % contre une expansion de près de 10 % l'année précédente. La croissance de nos exportations a été l'année dernière plus rapide que celle des Pays-Bas et approximativement égale à celle de l'Allemagne occidentale.

Pour le bon ordre de son exposé, le Ministre a d'abord traité des problèmes européens puis de ceux de l'expansion belge vers les pays d'outre-mer.

Nos exportations vers l'Europe.

A la suite des missions commerciales organisées à l'aube du Marché Commun, plusieurs décisions ont été prises : la nomination de deux consuls généraux, l'un à Marseille et l'autre à Munich, et la désignation de deux prospecteurs, l'un à Naples et l'autre à Strasbourg. Un effort a également été fait du côté britannique, puisqu'une mission d'importateurs anglais a été invitée en Belgique en avril dernier et y a procédé à de larges achats.

Dans le cadre du nouveau budget qui est demandé pour le Fonds du Commerce extérieur, un effort particulier est prévu vers l'Europe, par l'encouragement aux missions spécialisées, aux journées de contact, aux foires, à la publicité.

Nos conseillers commerciaux auprès de nos ambassades à Paris et à Bonn ont été invités récemment en Belgique en vue d'y donner une tournée de conférences pendant la deuxième quinzaine de janvier. Ils vont ainsi dans les milieux les plus divers et dans toutes nos provinces expliquer les moyens de pénétrer sur les marchés français et allemands en même temps que donner des détails sur notre organisation de vente existant dans le cadre de nos ambassades et consulats généraux.

En vue de promouvoir l'action de la présence belge dans les foires, le Ministre a réuni un Conseil consultatif comprenant des représentants des Affaires Economiques et du Commerce Extérieur, ainsi que de l'Office belge du Commerce extérieur et du secteur privé. Ce Conseil décide de la répartition des crédits en 1961; quant à la gestion proprement dite des crédits, elle sera confiée au Conseil du Fonds du Commerce extérieur.

Le Ministre souligne qu'en dépit de tous nos efforts d'expansion, il n'est pas possible de vendre sans démanteler les forteresses douanières de certains de nos grands clients. C'est pourquoi le Marché Commun revêt toute son importance et qu'il faut se réjouir de l'accélération de l'abaissement des tarifs. Cette diminution sera de 50 % à la fin de cette année et on peut espérer une abolition presque totale des contingentements pour la même époque. Bientôt apparaîtra la nécessité d'une politique commerciale commune à l'égard des pays tiers.

Entre les Six du Marché Commun et les Sept de la zone européenne de libre-échange, des négociations ont lieu au niveau des experts. Elles aboutissent à des propositions de

UITEENZETTING VAN DE MINISTER.

De Minister heeft zijn uiteenzetting begonnen met de aankondiging dat de Belgisch-Luxemburgse export in 1960 het cijfer van 188 miljard frank had bereikt tegenover 164 miljard frank in 1959 en 150 miljard frank in 1958. De tijdens dit laatste jaar geboekte vooruitgang bedroeg dus ongeveer 15 % tegenover een expansie van ongeveer 10 % tijdens het vorige jaar. Onze export is gedurende het laatste jaar sneller gegroeid dan de Nederlandse en bereikte ongeveer het peil van die van West-Duitsland.

Duidelijkheidshalve heeft de Minister in zijn uiteenzetting eerst de Europese vraagstukken behandeld en daarna die van de Belgische expansie naar de overzeese gebieden.

Onze export naar Europa.

Ten gevolge van de handelszendingen die bij het doorbreken van de Gemeenschappelijke Markt werden georganiseerd, zijn verscheidene beslissingen getroffen : de benoeming van twee consuls-generaal, een te Marseille en een te München en de aanduiding van twee prospecteurs, een te Napels en een te Straatsburg. Ook aan Britse zijde werd een inspanning gedaan vermits een zending bestaande uit Engelse importeurs in april laatstleden naar België werd uitgenodigd en hier belangrijke aankopen heeft afgesloten.

In het raam van de nieuwe begroting die voor het Fonds voor de Buitenlandse Handel werd ingediend, wordt een bijzondere inspanning geleverd voor de afzet in Europa, en dit door het aanmoedigen van de gespecialiseerde zendingen, van de contactdagen, de jaarbeurzen, de publiciteit.

Onze handelsadviseurs bij onze ambassades te Parijs en te Bonn werden onlangs naar België uitgenodigd om er gedurende de tweede helft van januari tijdens een rondreis een reeks voordrachten te geven. Op die wijze gaan zij in de meest verscheidene kringen en in al onze provincies uitleg verstrekken over de mogelijkheden tot penetratie op de Franse en Duitse markten en terzelfdertijd geven zij bijzonderheden over onze verkoopsorganisatie zoals die bij onze ambassades en consulaten-generaal bestaat.

Ten einde de Belgische aanwezigheid op de jaarbeurzen te doen toenemen heeft de Minister een Consultatieve Raad bijeengeroepen bestaande uit vertegenwoordigers van Economische Zaken en van Buitenlandse Handel, evenals van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel en van de privé-sector. Deze Raad beslist over de verdeling van de kredieten in 1961; het eigenlijke beheer van deze kredieten wordt aan de Raad van het Fonds voor de Buitenlandse Handel toevertrouwd.

De Minister beklemtoont dat het spijt al onze expansiepogingen niet mogelijk is te verkopen zonder de douaneverstingen van enkele onzer belangrijke klanten te doorbreken. Hierin is juist gans het belang van de Gemeenschappelijke Markt gelegen en daarom moet men zich verheugen over de bespoediging van de tariefverlaging. Op het einde van dit jaar zal de vermindering 50 % bedragen en voor dezelfde periode mag de bijna volledige afschaffing van de contingenteringen worden vermeld. Weldra zal het noodzakelijk blijken dat ten opzichte van derde landen een gemeenschappelijke economische politiek wordt gevoerd.

Tussen de Zes van de Gemeenschappelijke Markt en de Zeven van de Europese vrijhandelzone worden door deskundigen besprekingen gevoerd. Zij hebben tot doel

dégreusement douanier dans le cadre du G.A.T.T. mais pour des produits en provenance principalement d'Europe.

Enfin, avec l'Europe orientale, une série d'efforts sont faits pour développer le commerce. Du côté de l'U.R.S.S., nous avons attendu la ratification par les parlements de Benelux du Traité d'Union Economique, condition mise par l'U.R.S.S. à la négociation d'un accord commercial avec le Benelux considéré comme une entité. Le Ministre vient d'apprendre que l'U.R.S.S. est d'accord pour commencer maintenant la négociation de l'accord commercial.

Nos exportations vers les pays d'outre-mer.

Le Ministre rappelle le succès des missions en Amérique latine où elles ont permis de stimuler des négociations commerciales et de les faire aboutir en plusieurs domaines. Ces missions, comme les autres, ont été suivies de la publication de rapports qui ont provoqué de l'émulation dans les milieux exportateurs. Vers le Mexique, par exemple, de nombreux industriels belges ont pris l'initiative de faire le voyage peu de temps après le retour de la mission qui y fut présidée par le prince Albert.

L'avantage des missions est notamment de permettre un effort suivi : ce fut le cas avec l'Iran et le Pakistan, pays avec lesquels nous avons échangé des envois de délégations et de missions à plusieurs reprises pendant de très longs mois.

Le travail de nos prospecteurs s'avère également utile. Au Pakistan entre autres, le prospecteur que nous avons à Karachi a la responsabilité d'une large part de notre commerce avec ce pays. Des prospecteurs ont été nommés au Venezuela et en Amérique centrale. Nos conseillers du commerce extérieur font également un travail intéressant. Au Mexique notamment, la présence de conseillers belges du commerce extérieur a facilité la tâche de la mission à laquelle ils se sont joints. Le Ministre rappelle qu'il a donné le titre de conseiller du commerce extérieur également en Belgique aux membres du Conseil consultatif du Commerce extérieur, de façon à unifier les deux systèmes : celui des conseillers établis à l'étranger et celui des membres du Conseil consultatif établis en Belgique.

Les Chambres de Commerce belges à l'étranger méritent d'être stimulées. Elles ont un rôle de prospection de premier plan. C'est la raison pour laquelle un budget de 7,5 millions de francs leur sera attribué dans le cadre des projets du Fonds du Commerce extérieur.

Enfin, au sujet du financement des exportations, le Ministre rappelle que crédit-export qui dispose de 4 750 millions de francs de lignes de crédit dans les banques privées et paraétatiques, suffit largement aux besoins. Mais dans certains cas on nous demande des crédits à plus de cinq ans; il faut alors procéder non plus à des crédits-fournisseurs (autorisés par l'Union de Berne jusqu'à des délais de cinq ans seulement) mais des crédits-financiers accordés aux états étrangers. Notre système bancaire le permet, mais il faudrait peut-être étudier les conditions faites par le Ducroire dans de tels cas. Le problème se pose également de savoir s'il faudrait envisager un Ducroire pour investissements, comme y procèdent certains de nos grands voisins. L'ensemble des questions de financement des exportations est à l'étude et a fait l'objet d'une note contenant

voorstellen te formuleren om binnen de G.A.T.T. de douanerechten te verminderen, maar dit in hoofdzaak voor produkten van Europese herkomst.

Ook ten opzichte van Oost-Europa werden pogingen ondernomen om de handelsbetrekkingen uit te breiden. Wat de U.S.S.R. betreft, hebben wij gewacht op de bekrachtiging door de Benelux-parlementen van het Verdrag van Economische Unie dat door de U.S.S.R. als voorwaarde werd gesteld voor de onderhandeling over een handelsakkoord met de Benelux welke als een eenheid wordt beschouwd. De Minister verneemt zojuist dat de U.S.S.R. thans bereid is om een bespreking over het handelsakkoord aan te vatten.

Onze exporten naar de overzeese gebieden.

De Minister brengt het succes in herinnering dat de handelszendingen naar Latijns-Amerika hebben geoogst en wijst erop dat zij de handelsoverhandelingen hebben bevorderd en in veel gevallen hun gunstig verloop hebben bewerkt. Op deze zendingen volgde, evenals op de overige, de publicatie van verslagen, die in de exportkringen een gezonde wedijver hebben gewekt. Talrijke Belgische industriëlen hebben bijvoorbeeld kort na de terugkeer van de zending die zich onder het voorzitterschap van prins Albert naar Mexico had begeven, het initiatief genomen om eveneens naar dit land te reizen.

Het voordeel van de zendingen is namelijk dat zij een aanhoudende inspanning mogelijk maken : dit was het geval met Iran en Pakistan. Tussen deze landen en België hebben maandenlang uitwisselingen van afgevaardigden en zendingen plaats gehad.

Het werk van onze prospecteurs blijkt eveneens nuttig te zijn. In Pakistan bijvoorbeeld rust de verantwoordelijkheid van onze handel met dit land voor een groot deel op de prospecteur die wij te Karachi hebben aangesteld. In Venezuela en in Centraal-Amerika werden prospecteurs benoemd. Onze adviseurs voor de buitenlandse handel verrichten eveneens interessant werk. In Mexico inzonderheid heeft de aanwezigheid van Belgische adviseurs voor de buitenlandse handel de taak van de zending, waarbij zij zich gevoegd hadden, vergemakkelijkt. De Minister herinnert eraan dat hij de titel van adviseur voor de buitenlandse handel eveneens in België heeft toegekend aan de leden van de Raad van advies voor de buitenlandse handel, ten einde beide stelsels, dat van de adviseurs gevestigd in het buitenland en dat van de leden van de Raad van Advies, gevestigd in België, gelijkvormig te maken.

De Belgische Kamers van koophandel in het buitenland verdienen eveneens te worden aangemoedigd. Zij vervullen een prospectierol van eerste rang. Om deze reden zal hun een begroting van 7,5 miljoen frank in het raam van de voorzieningen voor het Fonds voor de Buitenlandse Handel worden toegekend.

Wat de financiering van de export betreft, wijst de Minister er ten slotte op dat credit-export, dat over kredietmogelijkheden ten bedrage van 4 750 miljoen frank in de particuliere en de semi-overheidsbanken beschikt, ruimschoots de financieringsbehoeften kan dekken. Maar in sommige gevallen worden kredieten op meer dan vijf jaar aangevraagd en dan zijn het niet meer leverancierskredieten (krachtens de Unie van Bern slechts toegelaten voor termijnen van ten hoogste vijf jaar) maar financieringskredieten aan vreemde staten, die moeten worden toegestaan. Ons bankstelsel laat dit toe, maar het ware wellicht nodig de voorwaarden welke de Delcreditedienst in dergelijke gevallen oplegt, opnieuw te bestuderen. Bovendien rijst ook nog de vraag of een Delcreditedienst dient ingesteld voor investeringen, zoals in sommige van onze

des propositions concrètes au Comité ministériel de Coördination économique.

Vers les pays d'Amérique latine, un effort particulier sera fait en matière de revues d'exportation. La Maison d'Amérique latine en publie une excellente, mais elle était trop peu diffusée et le Fonds du Commerce extérieur interviendra en vue d'un tirage beaucoup plus large. Des revues en d'autres langues étrangères seront également publiées par des éditeurs privés qui seront, au début, soutenus par les pouvoirs publics.

Le budget supplémentaire qui est demandé pour le Fonds du Commerce extérieur permettra d'envoyer des stagiaires à l'étranger. Le Ministre a l'intention dans ce but de créer dans les prochaines semaines un Fonds spécial du Commerce extérieur qui sera attribué chaque année à un certain nombre d'étudiants en sciences commerciales venant de terminer leurs études et à qui la possibilité sera offerte de passer plusieurs mois à l'étranger. En sens inverse, 240 stagiaires seront invités en Belgique en provenance de pays en voie de développement. L'offre sera faite non seulement à des jeunes gens pouvant venir faire un stage en Belgique, mais aussi à des techniciens ou à des hommes placés aux postes-clé d'entreprises publiques ou privées en mesure de nous passer commande. Une autre initiative rendue possible par le nouveau budget du Fonds du Commerce extérieur est celle de l'aide aux préétudes permettant à des bureaux d'ingénieurs-conseils d'offrir des études d'usines « clé sur porte » ou de grands travaux à des pays en voie de développement, qui automatiquement seront amenés à passer commande en Belgique au moment de la réalisation proprement dite des travaux.

Le Ministre conclut en soulignant la nécessité d'un nouveau langage à tenir aux pays en voie de développement : le langage de la coopération. On n'attend plus de nous que l'on parle seulement commerce, c'est-à-dire vente de produits fabriqués et achat de matières premières. On désire surtout que nous aidions ces pays à s'industrialiser. Le Ministre souligne d'ailleurs que le fruit d'une telle attitude doit forcément être un accroissement des échanges eux-mêmes.

QUESTIONS ET REPONSES.

A une question posée par un membre au sujet des missions commerciales, le Ministre répond qu'elles sont précédées d'une préparation minutieuse au sein de l'Office belge du Commerce extérieur qui, avant chaque mission, tient de nombreuses réunions avec les participants.

A une autre question sur le même sujet, le Ministre souligne que ce ne sont pas toujours les mêmes personnes qui participent aux missions. Dès maintenant, et après deux ans de cette politique, on peut constater que le nombre de participants à l'ensemble des missions est sur le point d'atteindre le chiffre de 300. Il y a donc un roulement, même si dans quelques cas les mêmes firmes participent parfois à plusieurs missions. Elles envoient alors des délégués différents selon les zones géographiques prospectées.

nabuurstaten. Alle vraagstukken betreffende de financiering van de export worden bestudeerd en hebben het voorwerp uitgemaakt van een nota waarin concrete voorstellen aan het Ministerieel Comité voor Economische Samenwerking zijn vervat.

Voor de export naar de landen van Latijns-Amerika zal een bijzondere inspanning worden gedaan door middel van exporttijdschriften. Het « Maison de l'Amérique latine » publiceert een voortreffelijk tijdschrift maar het is te weinig verspreid en het Fonds voor de Buitenlandse Handel zal zijn financiële tussenkomst verlenen om de oplaag te vergroten. Bovendien zullen er tijdschriften in andere vreemde talen worden uitgegeven door particuliere uitgevers die in de begroting door de openbare besturen zullen gesteund worden.

Het aanvullend budget dat voor het Fonds voor de Buitenlandse Handel wordt aangevraagd zal toelaten stagiaires naar het buitenland uit te zenden. De Minister neemt zich te dien einde voor, in de eerstkomende weken een speciaal Fonds voor de Buitenlandse Handel in te stellen dat elk jaar aan een bepaald aantal studenten in de handelswetenschappen, nadat zij zijn afgestudeerd, zal worden toegekend ten einde hen in de mogelijkheid te stellen verschillende maanden in het buitenland door te brengen. Aan de andere kant, zullen 240 stagiaires afkomstig uit tot-ontwikkeling-komende landen naar België worden uitgenodigd. Deze kans zal niet alleen worden gegeven aan jongelieden die een stage in België kunnen vervullen maar eveneens aan technici of aan personen die sleutelposten bekleden in openbare of particuliere ondernemingen welke ons eventueel bestellingen kunnen overmaken. Een andere maatregel die dank zij het nieuwe budget van het Fonds voor de Buitenlandse Handel kan genomen worden is het verlenen van hulp voor het uitwerken van voorprojecten door technische adviesbureau's, die aldus in de mogelijkheid zullen worden gesteld projecten van afgewerkte fabrieken of van grote werken aan te bieden aan landen die zich industrialiseren en die automatisch er zullen toe gebracht worden zich tot België te richten op het ogenblik dat er werken dienen uitgevoerd.

De Minister besluit met te wijzen op de noodzakelijkheid van een nieuwe houding tegenover de minderontwikkelde landen : een houding van samenwerking met die landen. Men verwacht niet meer van ons dat wij slechts over handel d.w.z. over verkoop van afgewerkte producten en aankoop van grondstoffen zouden spreken. Men verlangt vooral dat wij deze landen zouden helpen industrialiseren. De Minister betoogt trouwens dat een dergelijke houding noodgedwongen een toeneming van het handelsverkeer tot gevolg moet hebben.

VRAGEN EN ANTWOORDEN.

Op een vraag gesteld door een lid, met betrekking tot de handelszendingen, antwoordt de Minister dat zij worden voorafgegaan door een grondige voorbereiding bij de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel die, vóór elke zending talrijke vergaderingen beleggt met de deelnemers.

In antwoord op een vraag met hetzelfde onderwerp, onderstreept de Minister dat het niet altijd dezelfde personen zijn die aan deze zendingen deelnemen. Reeds nu, en dat na twee jaar toepassing van deze politiek, kan men vaststellen dat het aantal deelnemers aan het geheel dezer zendingen op het punt staat het getal 300 te bereiken. Er is dus een afwisselende deelneming, zelfs wanneer in enkele gevallen dezelfde firma's aan verscheidene zendingen deelnemen. Zij sturen dan verschillende afgevaardigden naargelang de geografische zones die worden geprospecteerd.

Après les missions, l'Office belge du Commerce extérieur poursuit l'effort entrepris. Les contacts sont maintenus avec les participants aux missions et des réunions ont lieu, parfois plusieurs mois encore après leur retour. Ce fut le cas notamment après la mission qui se rendit en Iran.

A une question posée au sujet des pays en voie de développement et de la possibilité d'y investir des capitaux d'une façon récupérable, le Ministre souligne que plusieurs pays nous offrent des possibilités dans ce sens. Au Pakistan et au Chili, par exemple, des organismes paraétatiques de financement de l'industrialisation demandent des participations étrangères et souhaitent les rembourser progressivement.

Concernant le Marché Commun, une question est posée au Ministre au sujet de taxes nouvelles qui ont contrebalancé les diminutions de droits de douanes. Le Ministre répond que cela n'a pu être fait qu'au début de l'instauration des premières mesures de dégrèvement douanier, mais que cela ne pourra plus se reproduire. Le Ministre ajoute que de telles mesures sont déjà largement contrebalancées par la diminution de 30 % des droits, qui atteindra probablement 50 % à la fin de cette année.

Au sujet des problèmes des relations entre les Six du Marché Commun et les Sept de l'Association européenne de libre-échange, plusieurs questions sont posées au Ministre. Ce dernier souligne qu'il est très partisan d'une négociation entre les Six et les Sept. Il répond à un membre que l'évolution de la situation entre les Six et les Sept ne semble pas avoir diminué le volume des échanges qui, au contraire, s'est encore amplifié grâce à l'évolution de la conjoncture mondiale. Le Ministre donne des informations sur les travaux qui se poursuivent au niveau des comités techniques : des produits typiquement européens ont été choisis sur la base de certains critères tels que celui de l'importation dans chaque pays européen, d'un pourcentage de 80 % en provenance d'autres pays européens. On a aussi écarté tout produit dont le droit de douane est très bas ou dont les quantités importées sont faibles. De cette façon, il est possible de proposer unilatéralement, pour des produits typiquement européens, une baisse de 20 % des droits de douane dans le cadre du G.A.T.T.

A une question posée par un membre au sujet de nos engagements du Dueroire en Iran, le Ministre répond que nous sommes en effet fortement engagés et qu'en conséquence la mission commerciale qui s'est rendue dans ce pays a eu surtout pour but d'examiner la possibilité d'y faire des investissements.

Une question est posée au sujet des restrictions que pratiquent certains partenaires du Marché Commun à l'achat de produits belges. Le Ministre répond que, dans chaque cas concret signalé à son Département, une négociation bilatérale est entreprise et si elle ne donne pas de résultats on s'adresse à la Commission de la Communauté Economique Européenne. Très souvent, les négociations bilatérales suffisent et permettent d'obtenir des résultats.

A une question posée au sujet du commerce avec les pays collectivistes, le Ministre rappelle que ce sont généralement ces derniers qui ont des difficultés à vendre chez nous. Seule l'U.R.S.S. fait exception et c'est la raison pour laquelle la Belgique a tenu à entreprendre une négociation dans le cadre d'ailleurs de Benelux, comme le Ministre l'a décrit dans son exposé introductif. Vers d'autres pays collectivistes un effort a été fait : une mission est allée en Tchécoslovaquie; une Chambre de Commerce belge a été créée en Pologne; enfin une mission limitée à un secteur se

Na de zendingen gaat de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel voort met de ondernomen krachtsinspanning. Met de deelnemers aan de zendingen wordt het contact behouden en zelfs verscheidene maanden na de terugkeer worden vergaderingen belegd. Dit was namelijk het geval met de zending die zich naar Iran heeft begeven.

Op een vraag gesteld met betrekking tot de in ontwikkeling zijnde landen en de mogelijkheid er kapitalen te investeren die terugvorderbaar zijn, legt de Minister de aandacht op het feit dat verscheidene landen ons in die zin mogelijkheden bieden. In Pakistan en Chili, b.v. doen parastatale organismen voor financiering en industrialisering, een beroep op buitenlandse deelneming en wensen geleidelijk tot terugbetaling over te gaan.

Wat de Euromarkt betreft wordt een vraag gesteld aan de Minister in verband met de nieuwe taken die een tegengewicht vormen voor de vermindering der douanerechten. De Minister antwoordt dat dit slechts kon plaatsvinden bij het begin van de instelling der eerste maatregelen tot douaneverlaging, maar dat dit zich niet meer kan herhalen. De Minister voegt hier aan toe dat dergelijke maatregelen reeds ruim gekompenseerd worden door de verlaging der rechten met 30 % die waarschijnlijk op het einde van dit jaar op 50 % zal worden gebracht.

In verband met de problemen der betrekkingen tussen de Zes van de Euromarkt en de Zeven van de Europese Vrijhandelsassociatie worden verscheidene vragen gesteld aan de Minister. Deze laatste onderstreept dat hij ten eerste onderhandelingen tussen de Zes en de Zeven voorstaat. Aan een lid antwoordt hij dat de evolutie van de situatie tussen de Zes en de Zeven geen aanleiding schijnt te hebben gegeven tot vermindering van de omvang der handelsbetrekkingen, die integendeel, nog is toegenomen dank zij de evolutie van de wereldconjunctuur. De Minister geeft toelichtingen op de werkzaamheden waar de technische comités zich mee bezig houden: typisch Europese produkten werden gekozen op basis van bepaalde criteria zoals de invoer, in ieder Europees land, van een percentage van 80 % afkomstig van andere Europese landen. Men heeft ook ieder produkt geweerd waarvoor het douanerecht zeer laag is of waarvan de ingevoerde hoeveelheden gering zijn. Op deze wijze, is het mogelijk op een unilaterale manier, voor typisch Europese produkten, een verlaging van 20 % van de douanerechten voor te stellen in het raam van G.A.T.T.

Op een vraag, gesteld door een lid over de verbintenissen van het Delcredere in Iran, antwoordt de Minister dat wij inderdaad verregaande verbintenissen hebben aangegaan en dat bijgevolg, de handelszending die zich naar dit land begeven heeft vooral tot doel had, de mogelijkheid te onderzoeken er investeringen te verrichten.

Er wordt een vraag gesteld over de beperkingen die door sommige partnerlanden van de Euromarkt worden toegepast bij de aankoop van belgische produkten. De Minister antwoordt dat, voor ieder concreet geval dat ter kennis van zijn Departementen wordt gebracht, een bilaterale onderhandeling wordt aangevat en dat, wanneer deze geen resultaat oplevert er een beroep wordt gedaan op de Commissie van de Europese Economische Gemeenschap. Zeer dikwijls volstaan deze bilaterale onderhandelingen en maken het mogelijk resultaten te bereiken.

Naar aanleiding van een vraag, gesteld over de handel met de collectivistische landen, herinnert de Minister er aan dat het gewoonlijk deze laatste zijn die moeilijkheden ondervinden om bij ons te verkopen. Hierop maakt alleen de U.S.S.R. uitzondering en dit is de reden waarom België er op aanstuurt onderhandelingen aan te vatten en dit in het raam van Benelux, zoals de Minister dit reeds had bepaald in zijn inleidende uiteenzetting. Voor andere collectivistische landen werd een inspanning gedaan : een zending heeft zich naar Tsjechoslowakije begeven, een

rendra en Roumanie et sera accompagnée d'un délégué de l'Office belge du Commerce extérieur. Le Ministre estime, comme l'honorable membre, qu'il faut, vers les pays collectivistes, faire un effort en se groupant, ce qui est le but de la mission commerciale.

Répondant à une question au sujet de l'organisation de coopération et de développement économiques, le Ministre souligne que cet organisme n'existe pas encore mais que la décision de le créer a été prise. Le nouvel accord devra être ratifié par les Parlements. Le Ministre enverra une note au sujet de ce nouvel organisme. Il signale déjà qu'il comporte un renforcement des pouvoirs du secrétaire général, par rapport à ceux qui existaient dans l'ancienne O.E.C.E.

Concernant les préétudes, un membre demande des renseignements et le Ministre répond que le Fonds du Commerce extérieur permettra de subsidier ce genre de travail. Cela donnera l'occasion à la Belgique d'offrir des préétudes à des pays en voie de développement et comme conséquence de recevoir probablement la commande des travaux qui en découleront.

A une question posée au sujet du Fonds du Commerce extérieur, le Ministre rappelle que, normalement ce Fonds devait disposer de 20 millions de francs au cours de l'année 1961 et que le supplément de 100 millions de francs s'ajoute à cette première somme, ce qui fait un total de 120 millions de francs.

A des questions concernant l'association de la Grèce et de la Turquie au Marché Commun, le plan Mansholt, les produits faisant l'objet d'un commerce avec l'U.R.S.S., les membres de l'Union de Berne, l'accélération éventuelle de l'Association européenne de libre-échange et enfin la nouvelle O.E.C.E., le Ministre annonce l'envoi de notes détaillées aux membres de la Commission. Ces notes figurent en annexe au présent rapport.

A une question posée par un membre au sujet de l'utilisation du budget de 100 millions de francs supplémentaires pour le Fonds du Commerce extérieur, le Ministre a répondu qu'il souhaitait réserver 30 millions de francs au rôle traditionnel du Fonds du Commerce extérieur en vue de l'effort collectif à l'exportation, 12 millions de francs pour l'invitation de 240 stagiaires et clients étrangers en Belgique, 5 millions de francs pour l'envoi de jeunes diplômés belges à l'étranger (un prix spécial sera créé à cet effet), 15 millions de francs pour l'offre à des pays en voie de développement de préétudes d'usines « clef sur porte », 20 millions de francs pour un effort de vente dans le Marché Commun, etc.

A une question au sujet de l'attraction des investissements américains en Belgique, le Ministre a donné des détails concernant le fonctionnement du service travaillant sous le couvert de notre consulat général à New-York. Le Ministre a expliqué comment la coordination se faisait entre les Ministères des Affaires Economiques et du Commerce Extérieur. Le membre de la Commission qui avait posé cette question signale que l'agence Belga a retiré son agent permanent à New-York et ne renverra qu'un agent temporaire lors de la prochaine session de l'O.N.U.

Il souhaite, d'autre part, que l'on désigne au sein de la délégation belge auprès de l'O.N.U. un jeune économiste d'expression néerlandaise chargé de suivre l'évolution des

Belgische Kamer van Koophandel werd opgericht in Polen, en tenslotte zal een tot één sektor bepaalde zending zich naar Roemenië begeven en hierbij worden vergezeld door een afgevaardigde van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel. De Minister oordeelt zoals het achtbaar lid dat met betrekking tot collectivistische landen een inspanning moet worden gedaan in groep, wat het doel is van de handelszending.

In antwoord op een vraag over de organisatie voor economische samenwerking en ontwikkeling, zegt de Minister dat dit organisme nog niet bestaat maar dat de beslissing om het op te richten werd getroffen. Het nieuw akkoord dient te worden bekrachtigd door de Parlementen. De Minister zal een nota doen toekomen in verband met dit nieuw organisme. Hij vestigt er reeds de aandacht op dat hierbij voorzien wordt in een versteviging van de bevoegdheden van de secretaris-generaal, ten opzichte van deze welke vroeger in de O.E.E.S. waren voorzien.

Met betrekking tot de voorafgaande studiën verlangt een lid inlichtingen en de Minister antwoordt dat het Fonds voor de Buitenlandse Handel zal toelaten dit soort werk te subsidiëren. Aan België zal dit de gelegenheid geven voorafgaande studiën af te staan aan de in ontwikkeling zijnde landen, wat wellicht als gevolg heeft dat hierdoor de bestellingen worden bekomen voor de werken die hieruit voortvloeien.

In antwoord op een vraag over het Fonds van de Buitenlandse Handel stipt de Minister aan dat normaal dit Fonds moest beschikken over 20 miljoen frank in de loop van het jaar 1961 en dat een bijkomende som van 100 miljoen frank hieraan dient toegevoegd, wat een totaal geeft van 120 miljoen frank.

Op vragen betreffende: de associatie van Griekenland en Turkije met de Euromarkt, het plan Mansholt, de producten die in de handelsbetrekkingen met de U.S.S.R. tussenkomen, de leden van de Unie van Bern, de eventuele bespoediging van de Europese Vrijhandelsassociatie en tenslotte de nieuwe O.E.E.S., kondigt de Minister aan dat schriftelijke nota's worden toegestuurd aan de leden van de Commissie; deze toelichtingsnota's komen voor in de bijlage tot onderhavig verslag.

Op een door een lid gestelde vraag betreffende de aanwending van de aanvullende 100 miljoen frank op de begroting van het Fonds van de Buitenlandse Handel, heeft de Minister geantwoord dat hij 30 miljoen frank wenst te bestemmen voor de traditionele taak van het Fonds voor de Buitenlandse Handel, met het oog op een collectieve inspanning ten bate van de export; een bedrag van 12 miljoen frank zal dienen om 240 vreemde stagiaires en klanten naar België uit te nodigen, 5 miljoen frank om jonge Belgische gediplomeerden naar het buitenland te zenden (daartoe zal een speciale prijs in het leven worden geroepen), 15 miljoen frank om aan minderontwikkelde landen voorstudiën voor de oprichting van fabrieken « sleutel op de deur » aan te bieden, 20 miljoen frank voor een verkoopinspanning binnen de Gemeenschappelijke Markt, enz.

Op een vraag betreffende de aantrekking van Amerikaanse investeringen in België, heeft de Minister nadere bijzonderheden verstrekt over de werking van de dienst die onder de auspiciën van ons consulaat-generaal te New-York functioneert. De Minister heeft uitgelegd hoe deze aangelegenheid tussen de Ministeries van Economische Zaken en van Buitenlandse Handel wordt gecoördineerd. Het commissielid dat deze vraag had gesteld, wijst erop dat het agentschap Belga zijn vaste vertegenwoordiger te New-York heeft teruggeroepen en slechts een tijdelijk vertegenwoordiger zal terugzenden bij de volgende zitting van de O.V.N.

Hij wenst bovendien dat in de Belgische afvaardiging bij de O.V.N. een jong Nederlandstalig econoom zou worden opgenomen die zou gelast zijn de ontwikkeling te volgen

problèmes multiples et importants qui se posent aux communautés économiques. Ainsi serait en même temps rétabli l'équilibre linguistique de notre délégation.

Un membre ayant demandé des détails concernant les nominations nouvelles de prospecteurs, le Ministre a signalé qu'il y en avait actuellement non seulement aux États-Unis mais en Amérique latine, en Italie, en Suède, en France et en Asie.

Le même membre ayant posé des questions au sujet des attachés agricoles, le Ministre a souligné qu'il y en avait notamment aux États-Unis, au Royaume-Uni, en Autriche, en Allemagne occidentale, aux Pays-Bas, en France, etc.

A une question concernant les missions commerciales privées, le Ministre a rappelé certains encouragements de son Département, notamment à une mission privée qui s'est rendue dans quatre pays d'Amérique latine en juillet dernier. Il a rappelé qu'une mission privée se rendrait en Roumanie et serait accompagnée d'un délégué de l'Office belge du Commerce extérieur.

A la suite d'une question concernant les Chambres de Commerce belges à l'étranger, le Ministre a donné quelques détails sur leur rôle. Il souhaite qu'elles dépassent leur tâche actuelle et qu'elles pratiquent dorénavant, grâce à une aide supplémentaire du Fonds du Commerce extérieur, une politique active de prospection.

Une question ayant été posée au sujet des pays choisis pour intensifier nos efforts d'exportation, le Ministre a rappelé les choix faits par son administration et basés sur le développement économique et l'équilibre financier des pays en cause (notamment certains pays prospectés en Amérique latine). Le Ministre a aussi parlé des desiderata du secteur privé. Enfin le Ministre a annoncé que grâce aux montants supplémentaires accordés au Fonds du Commerce extérieur, il serait possible dorénavant de répondre aux suggestions faites par un institut scientifique qui avait proposé d'entreprendre une vaste étude du développement des pays-clients, de façon à éclairer nos milieux exportateurs sur les secteurs ayant de l'avenir.

A des questions posées sur la pêche maritime et l'arrêt des exportations de porcs vers la France, le Ministre a annoncé l'envoi de notes aux membres de la Commission.

Enfin, au sujet des grèves, le Ministre a évalué la perte pour l'exportation belge à 2 à 3 milliards de francs pour décembre et probablement un montant plus élevé en janvier.

Concernant les suites des grèves en matière d'investissements le Ministre a déclaré que les investisseurs étrangers étaient évidemment devenus hésitants à la suite des événements récents de Belgique.

Un gros effort sera fait cependant pour restaurer notre crédit.

**

Les crédits afférents au commerce extérieur ont été adoptés par 10 voix contre 2.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
R. DRÈZE.

Le Président,
M. BRASSEUR.

van de menigvuldige en belangrijke vraagstukken waarvoor de economische gemeenschappen zijn geplaatst. Aldus zou tevens het taalevenwicht in onze afvaardiging hersteld zijn.

Op een vraag van een lid om nadere bijzonderheden over nieuwe aanstellingen van prospecteurs, heeft de Minister verklaard dat er thans niet enkel prospecteurs zijn in de Verenigde Staten, maar ook in Latijns-Amerika, in Italië, in Zweden, in Frankrijk en in Azië.

Daar hetzelfde lid vragen gesteld had betreffende de landbouwwattachés, heeft de Minister geantwoord dat er zijn namelijk in de Verenigde Staten, in het Verenigd Koninkrijk, in Oostenrijk, in West-Duitsland, in Frankrijk, enz.

Op een vraag betreffende de particuliere handelszendingen heeft de Minister herinnerd aan bepaalde aanmoedigingen vanwege zijn Departement, nl. voor een particuliere zending die in juli jl. vier landen van Latijns-Amerika heeft bezocht. Hij heeft erop gewezen dat een particuliere zending zich naar Roemenië zou begeven vergezeld van een afgevaardigde van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Op een vraag betreffende de Belgische Kamers van Koophandel in het buitenland, heeft de Minister enkele bijzonderheden over de taak van deze Kamers verstrekt. Hij wenst dat zij verder zouden gaan dan hun huidige taak en dat zij voortaan, dank zij een aanvullende hulp van het Fonds voor de Buitenlandse Handel een actieve prospectie-politiek zouden voeren.

Daar een vraag was gesteld betreffende de landen die werden verkozen voor een verhoging van onze export-inspanning, heeft de Minister gewezen op de keuze die door zijn administratie werd gedaan op grond van de economische ontwikkeling en van het financieel evenwicht van de betrokken landen (inzonderheid bepaalde landen in Zuid-Amerika, die werden geprospecteerd). De Minister heeft ook gehandeld over de wensen van de particuliere sector. Tenslotte heeft de Minister aangekondigd dat, dank zij de aanvullende geldmiddelen die aan het Fonds voor de Buitenlandse Handel zijn toegekend de mogelijkheid bestaat voortaan in te gaan op de voorstellen die werden gedaan door een wetenschappelijk instituut met het oog op een uitgebreide studie over de ontwikkeling van de landen-afnemers, zodat onze uitvoerders voorgelicht zullen zijn over de sectoren met toekomstmogelijkheden.

Op vragen betreffende de zeevisserij en de stopzetting van de uitvoer van varkens naar Frankrijk, heeft de Minister beloofd te zullen antwoorden door middel van nota's, die aan de leden van de Commissie bezorgd zullen worden.

Inzake de stakingen, tenslotte, heeft de Minister het verlies voor de Belgische uitvoer gedurende de maand december op 2 à 3 miljard frank geraamd. Voor januari zal het verlies waarschijnlijk groter zijn.

Over de weerslag van de stakingen op de investeringen verklaarde de Minister dat de vreemde geldbeleggers natuurlijk weifelachtig zijn geworden ten gevolge van de jongste gebeurtenissen in België.

Er zal dan ook een grote inspanning worden gedaan om het vertrouwen te herstellen.

**

De kredieten betreffende de buitenlandse handel werden goedgekeurd met 10 tegen 2 stemmen.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
R. DRÈZE.

De Voorzitter,
M. BRASSEUR

LE PLAN MANSHOLT.

Le Traité de Rome prévoit, en son article 43, que la Commission Européenne doit, dans un délai de deux ans à compter de l'entrée en vigueur du Traité, formuler des propositions en ce qui concerne l'élaboration et la mise en œuvre de la politique agricole commune.

Le 30 juin 1960, la Commission a soumis au Conseil un ensemble de propositions appelé généralement « le plan Mansholt ». Ce document contient trois parties : la première est descriptive et concerne la situation générale de l'agriculture dans les pays du Marché Commun. Dans la deuxième partie, sont énumérés un certain nombre de principes de base sur lesquels, de l'avis de la Commission, la politique agricole commune devrait reposer. La troisième partie comprend des propositions plus concrètes en ce qui concerne aussi bien les questions de structure de l'agriculture que les différents secteurs de la production agricole.

Si, d'une façon générale, on peut facilement se rallier à la plupart des principes énoncés dans le plan Mansholt, il est difficile cependant de donner une appréciation définitive sur ces principes sans tenir compte de la manière dont ils seront mis en application.

L'article 38 du Traité de Rome prévoit que le Marché Commun s'étend à l'agriculture et au commerce des produits agricoles. Ceci implique la libre circulation des produits agricoles à l'intérieur de la C.E.E. au terme d'une période de transition. Cette libre circulation à l'intérieur de la C.E.E. devra se faire concurremment avec l'établissement d'une politique agricole commune. Les objectifs de cette dernière sont définis à l'article 39 du Traité.

La politique agricole commune doit s'inscrire dans le contexte de l'économie générale de la C.E.E., mais ce contexte économique doit être réalisé de telle manière qu'il assure l'intégration agricole la plus complète.

La politique des structures agricoles, la politique du marché agricole, la politique commerciale, et la politique sociale dans le domaine agricole sont des objectifs à long terme et ne peuvent être réalisés dans un délai de quelques années. La Commission estime que le stade préparatoire au marché unifié ne doit pas, en général, dépasser la date du 30 juin 1967. Il est sans doute utile de se fixer un délai pour la réalisation d'un objectif, mais on peut se demander, et cela malgré les décisions d'accélération en matière agricole intervenues le 20 décembre dernier, si ce délai tient suffisamment compte de la réalité. Cette réserve est imposée par la très grande particularité des problèmes agricoles, notamment en matière d'harmonisation des conditions de production et de commercialisation.

La Commission prévoit que le développement de centres de production industriels et des activités dans le domaine des services doit ouvrir, dans les régions déficientes, de nouvelles perspectives professionnelles à une partie de la population agricole. Elle croit que l'exode rural pourra ainsi être fortement tempéré à l'avantage et des centres ruraux et des centres fortement industrialisés.

La Commission met l'accent sur le caractère familial de l'agriculture dans les pays du Marché Commun. Il s'agit là d'un élément très important et il conviendrait que tous les moyens soient mis en œuvre afin d'accroître la capacité économique et concurrentielle de l'entreprise familiale.

L'amélioration des structures agricoles retient particulièrement l'attention de la Commission. Il convient cependant de souligner que la politique d'amélioration des structures est une chose qui doit intéresser en premier lieu les Gouvernements nationaux. Chacun des Pays-membres devrait faire un effort maximum dans ce domaine. Il paraît logique cependant d'accepter le concours de la Commission Européenne sur les opérations d'amélioration, en vue notamment de les coordonner.

Un problème important est celui de la recherche de l'équilibre entre la production, d'une part, et les possibilités de débouchés à l'intérieur et à l'extérieur de la C.E.E., d'autre part. La politique des prix à suivre pour les différents produits agricoles est primordiale dans la recherche de cet équilibre.

La politique agricole commune doit, en effet, promouvoir l'évolution naturelle de l'agriculture, en vue de satisfaire les besoins intérieurs et éventuellement extérieurs par l'utilisation optimum des facteurs de production.

La Commission propose, afin de pouvoir si besoin s'écarter du niveau des prix mondiaux de certains produits agricoles, d'instaurer un système de prélèvement. Ce dernier serait le moyen mis en œuvre pour permettre de réaliser sur le marché intérieur de la Communauté un niveau de prix différent de celui constaté sur le marché mondial. Des prix indicatifs sont prévus pour un certain nombre de produits agricoles. Ces prix indicatifs devront tenir compte de la résultante des prix de revient moyens constatés à l'intérieur de la C.E.E. et calculés dans des exploitations justifiées économiquement. Il ne faudrait cependant pas négliger des facteurs tels que les offres en provenance des pays tiers, pour autant qu'elles se fassent à des prix normaux.

HET MANSHOLT-PLAN.

In artikel 43 van het Verdrag van Rome is bepaald dat de Europese Commissie binnen twee jaar na de inwerkingtreding van het Verdrag, voorstellen inzake de totstandbrenging en de uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moet doen.

Op 30 juni 1960 heeft de Commissie aan de Raad een geheel van voorstellen, gewoonlijk « Mansholt-plan » genoemd, voorgelegd. Dit stuk bestaat uit drie delen. Het eerste geeft een beschrijving van de algemene toestand op landbouwgebied in de E.E.G.-landen. In het tweede deel worden een aantal basisprincipes opgesomd waarop, naar het oordeel van de Commissie, het gemeenschappelijk landbouwbeleid zou moeten berusten. Het derde deel behelst vaster omlijnde voorstellen, die zowel betrekking hebben op de structuurproblemen van de landbouw als op de verschillende sectoren van de landbouwproductie.

Alhoewel men over het algemeen zonder bezwaar kan instemmen met de meeste principes neergelegd in het Mansholt-plan, kan men toch moeilijk een oordeel vellen over deze principes zolang men niet weet op welke wijze ze zullen toegepast worden.

Artikel 38 van het Verdrag van Rome bepaalt dat de gemeenschappelijke markt mede de landbouw en de handel in landbouwproducten omvat. Dit betekent dat na een overgangsperiode het verkeer van landbouwproducten binnen de E.E.G. vrij moet zijn. Een en ander moet gepaard gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid, waarvan de doelstellingen zijn omschreven in artikel 39 van het Verdrag.

Het algemeen landbouwbeleid moet worden ingeschakeld in het algemeen kader van de algemene economie van de E.E.G., maar dit economisch kader mag geen beletsel zijn om de landbouwintegratie zo spoedig mogelijk tot stand te brengen.

Het beleid met betrekking tot de landbouwstructuren en de landbouwmak, het handelsbeleid en het sociaal beleid op landbouwgebied zijn objectieven op lange termijn, die niet in enkele jaren kunnen verwzenlijkt worden. De Commissie is van oordeel dat de voorbereidende fase van de ééngemaakte markt ten laatste op 30 juni 1967 moet afgesloten zijn. Het is ongetwijfeld nuttig een termijn te stellen voor de verwezenlijking van een objectief, doch ondanks de op 20 december laatstleden genomen beslissingen tot grotere spoed op landbouwgebied, is de vraag gewettigd of men wel voldoende rekening houdt met de werkelijkheid. Dit voorbehoud vloeit voort uit de zeer bijzondere aard van de landbouwvraagstukken, onder meer op het gebied van de harmonisatie van de productie- en afzetvoorwaarden.

De Commissie voorziet dat de ontwikkeling van industriebedrijven en activiteiten op het gebied van dienstverstrekingen, in de gestrande gebieden nieuwe arbeidsperspectieven moeten openen voor een gedeelte van de landbouwbevolking. Zij meent dat de trek naar de grote steden aldus aanzienlijk zal kunnen gemilderd worden ten gunste van de landbouwcentra en de grote industrie centra.

De Commissie legt de nadruk op het feit dat de landbouw in de landen van de gemeenschappelijke markt gekenmerkt wordt door het familiebedrijf. Deze factor is van zeer groot belang en het is nodig dat alle middelen gebruikt worden om de economische leefbaarheid en het concurrentievermogen van het gezinsbedrijf te verhogen.

De verbetering van de landbouwstructuren houdt de bijzondere aandacht van de Commissie gaande. Er moet nochtans op gewezen worden dat deze kwestie in de eerste plaats de nationale Regeringen aanbelangt. Iedere Lid-Staat zou op dit gebied een maximum-inspanning moeten leveren. De medewerking van de Europese Commissie lijkt nochtans in de lijn der logica te liggen, onder meer met het oog op de coördinatie van de verrichtingen.

Een belangrijk probleem is het zoeken van een evenwicht tussen de productie enerzijds, en de afzetmogelijkheden binnen en buiten de E.E.G. anderzijds. Van hoofdzaakelijk belang bij het zoeken naar dit evenwicht is het prijsbeleid voor de verschillende landbouwproducten.

Het landbouwbeleid moet inderdaad de natuurlijke evolutie van de landbouw in de hand werken om te voorzien in de binnenlandse en gebeurlijk buitenlandse behoeften door een optimaal gebruik van de produktiefactoren.

Ten einde zo nodig te kunnen afwijken van de wereldprijzen van sommige landbouwproducten stelt de Commissie een stelsel van heffingen voor, dat de voorwaarden zou moeten scheppen om op de binnenmarkt van de Gemeenschap een verschillend prijsniveau dan datgene op de wereldmarkt tot stand te brengen. Richtprijzen zijn voorzien voor een zeker aantal landbouwproducten. Deze richtprijzen moeten vanzelfsprekend rekening houden met de gemiddelde kostprijzen vastgesteld binnen de E.E.G. en berekend in de effectief economische bedrijven. Nochtans mag men factoren, zoals de aanbiedingen uit derde landen tegen normale prijzen, niet zonder meer terzijde schuiven.

La Commission préconise, en matière de commerce avec les pays tiers, la liberté d'importation moyennant l'application d'un système de prélèvements. Elle prévoit néanmoins la possibilité d'instaurer un système de certificats d'importation, mais qui ne devrait fonctionner qu'en cas de crise grave ou encore à l'égard des pays avec lesquels les Etats-membres n'ont souscrit aucun engagement d'importation.

Pour la mise en œuvre de la politique agricole commune, la Commission envisage la création de bureaux européens. Ces bureaux européens pourraient être considérés comme un mal nécessaire dont il conviendrait de s'efforcer de limiter au maximum aussi bien le nombre que l'importance. Ces bureaux devraient d'ailleurs être considérés comme des organes d'exécution des institutions communautaires.

La Commission prévoit, en outre, l'existence d'un Comité consultatif groupant les différentes associations professionnelles intéressées, ainsi qu'un Comité de Directeurs issu de l'Administration des Pays-membres et destiné à suivre de près l'action des bureaux européens. Il s'agit là d'institutions qui n'étaient pas prévues dans les propositions initiales de la Commission. Ces deux institutions seront, sans doute, d'une très grande utilité.

ASSOCIATION DE LA GRECE A LA COMMUNAUTE ECONOMIQUE EUROPEENNE.

Situation au 1er février 1961.

Au cours de sa session des 30 et 31 janvier 1961, le Conseil des Ministres de la C.E.E. a examiné avec la Commission les résultats d'ensemble des conversations que cette dernière institution a récemment conduites avec le Gouvernement hellénique, à Athènes et à Paris, en vue de l'association de la Grèce à la Communauté.

Après avoir constaté que ces conversations avaient permis de réaliser des progrès sensibles, le Conseil a pris une série de décisions qui témoignent de sa volonté de mener les négociations à bonne fin. Il s'attend cependant à ce que le Gouvernement grec soit disposé également à consentir les concessions nécessaires.

Les négociations entre la Commission et le Gouvernement grec reprendront en principe le 6 février à Bruxelles. Il est vraisemblable que la question reviendra devant le Conseil des Ministres, lors de sa session des 20 et 21 février 1961.

L'ASSOCIATION DE LA TURQUIE A LA COMMUNAUTE ECONOMIQUE EUROPEENNE.

Situation au 1er février 1961.

La demande turque d'association à la C.E.E. date du 31 juillet 1959. Elle fut accueillie favorablement par le Conseil des Ministres le 11 septembre 1959 et les premières conversations exploratoires eurent lieu du 28 au 30 septembre et du 2 au 4 décembre 1959.

Ces conversations furent interrompues au mois de juin 1960, à la demande du Gouvernement turc. Celui-ci manifestait toutefois l'intention, dès le mois de juillet, de les reprendre au point où elles avaient été interrompues. En conséquence, de nouvelles conversations eurent lieu du 14 au 21 octobre 1960.

Bien que ces nouvelles conversations s'inscrivaient dans le cadre des négociations envisagées par le Conseil des Ministres du 11 mai 1960, elles conservèrent néanmoins un caractère exploratoire du fait que les délégations du Gouvernement turc et de la Commission ne s'étaient pas rencontrées pendant plusieurs mois.

La Commission devait faire rapport au Conseil les 14 et 15 novembre 1960, mais l'examen de ce problème fut différé.

Il semble, selon les informations reçues, que le Gouvernement turc envisagerait la conclusion d'un traité d'association analogue, dans ses grandes lignes, à celui qui est envisagé entre la Communauté et la Grèce.

STATISTIQUES DES ECHANGES ENTRE L'U.E.B.L. ET L'U.R.S.S.

	(En milliers de francs belges)	
	Importations	Exportations
Année 1959	1 637 162	375 350
Janvier-septembre 1960	1 025 468	664 118

Voor de handel met derde landen stelt de Commissie vrije invoer voor mits een stelsel van heffingen toegepast wordt. Zij laat niettemin de mogelijkheid van een stelsel van invoercertificaten open; dergelijk stelsel zou evenwel enkel toegepast worden in geval van ernstige crisis of ten opzichte van landen tegenover welke de Lid-Staten geen enkele invoerverbintenis hebben aangegaan.

Om de hand te houden aan de uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid stelt de Commissie de oprichting van Europese kantoren voor, die moeten beschouwd worden als een noodzakelijk kwaad en waarvan zowel het aantal als de omvang zouden moeten beperkt worden. Deze kantoren zouden trouwens moeten beschouwd worden als uitvoeringsorganen van de instellingen van de Gemeenschap.

De Commissie voorziet daarenboven in de oprichting van een Comité van advies, waarin de verschillende betrokken beroepsverenigingen zouden vertegenwoordigd zijn, alsmede een Comité van Directeurs, dat zou voortspuiten uit de Administratie van de Lid-Staten en de werking van de Europese kantoren van nabij zou volgen. Deze twee organen waren niet in uitzicht gesteld in de oorspronkelijke voorstellen van de Commissie, doch ze zullen ongetwijfeld van zeer groot nut zijn.

ASSOCIATIE VAN GRIEKENLAND MET DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP.

Toestand op 1 februari 1961.

Tijdens zijn vergadering van 30 en 31 januari 1961 heeft de Raad van Ministers van de E.E.G. met de Commissie een onderzoek gewijd aan de algemene resultaten van de besprekingen, die dit laatste orgaan onlangs te Athene en te Parijs met de Griekse Regering heeft gevoerd met het oog op de associatie van Griekenland met de Gemeenschap.

Na te hebben vastgesteld dat door deze besprekingen aanzienlijke vorderingen konden worden gemaakt, heeft de Raad een aantal beslissingen genomen die getuigen van zijn wil om de onderhandelingen tot een goed einde te brengen. Hij verwacht dat ook de Griekse Regering de nodige toegevingen zal doen.

Voorzien wordt dat de onderhandelingen tussen de Commissie en de Griekse Regering op 6 februari te Brussel zullen hervat worden. Het is waarschijnlijk dat de kwestie opnieuw door de Raad van Ministers tijdens zijn vergadering van 20 en 21 februari behandeld wordt.

DE ASSOCIATIE VAN TURKIJE MET DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP.

Toestand op 1 februari 1961.

Het Turks verzoek tot associatie met de E.E.G. werd gedaan op 31 juli 1959. Het werd op 11 september 1959 door de Raad van Ministers gunstig onthaald en de eerste inleidende besprekingen vonden plaats van 28 tot 30 september en van 2 tot 4 december 1959.

Deze onderhandelingen werden in juni 1960 onderbroken op verzoek van de Turkse Regering. Reeds in juli echter drong Ankara erop aan dat ze zouden hervat worden op het punt waar ze werden geschorst. Bijgevolg vonden van 14 tot 21 oktober 1960 nieuwe besprekingen plaats.

Alhoewel deze nieuwe besprekingen pasten in het kader van de onderhandelingen die op 11 mei 1960 door de Raad van Ministers in uitzicht gesteld werden, bleven ze nochtans louter inleidend wegens het feit dat de afvaardigingen van de Turkse Regering en van de Commissie sedert verschillende maanden niet meer waren bijegekomen.

De Commissie diende op 14 en 15 november 1960 verslag aan de Raad uit te brengen, doch het onderzoek van dit vraagstuk werd verdaagd.

Uit de ingewonnen inlichtingen blijkt dat de voorkeur van de Turkse Regering gaat naar een associatieverdrag dat in grote trekken overeenstemt met datgene hetwelk tussen de Gemeenschap en Griekenland beoogd wordt.

STATISTIEKEN VAN HET HANDELSVERKEER TUSSEN DE B.L.E.U. EN DE U.S.S.R.

	(In duizenden Belgische frank)	
	Invoer	Uitvoer
Jaar 1959	1 637 162	375 350
Januari-september 1960	1 025 468	664 118

TABLEAU COMPARATIF DES PRINCIPAUX PRODUITS
ECHANGES ENTRE L'U.E.B.L. ET L'U.R.S.S.

(En milliers de francs belges.)

VERGELIJKENDE TABEL
VAN DE VOORNAAMSTE PRODUKTEN DIE TUSSEN
DE B.L.E.U. EN DE U.S.S.R. WERDEN VERHANDELD.

(In duizenden Belgische frank.)

	1959		1960 (janvier-septembre) — 1960 (januari-september)		
	Import	Export	Import	Export	
Section II. <i>Produits du règne végétal.</i>	127 638	24	61 137	—	Afdeling II. <i>Produkten van het plantenrijk.</i>
dont					waaronder
Céréales	120 481	—	57 519	—	Granen.
Produits de la minoterie, malt, amidon, etc.	2 955	—	3	—	Produkten van de meelindustrie, mout, zet-meel, enz.
Graines et fruits oléagineux, graines, semences, etc.	4 181	—	3 606	—	Oliehoudende zaden en vruchten, zaden, zaaigoed, enz.
Section IV. <i>Produits des industries alimentaires.</i>	200 267	25	80 494	—	Afdeling IV. <i>Produkten van de voedselindustrie.</i>
dont					waaronder
Préparations de viandes, de poissons, de crustacés et de mollusques.	26 699	2	19 671	—	Bereidingen van vlees, van vis, en van schaal-, schelp-, en weekdieren.
Résidus et déchets des industries alimentaires.	173 353	—	60 487	—	Resten en afval van de voedselindustrie.
Section V. — <i>Produits minéraux.</i>	335 660	12	233 301	—	Afdeling V. — <i>Minerale produkten.</i>
dont					waaronder
Sel, soufre, terre et pierres, chaux et ciments.	43 939	12	77 509	—	Zout, zwavel, aarde en steen, kalk en cement.
Minerais, scories, cendres	2 340	—	—	—	Metaalresten, slakken en assen.
Combustibles minéraux, huiles minérales	289 381	—	155 792	—	Minerale brandstoffen, aardoliën.
Section VI. <i>Produits des industries chimiques et des industries connexes.</i>	94 441	3 001	50 299	32 454	Afdeling VI. <i>Produkten van de chemische en van de aanverwante industrieën.</i>
dont					waaronder
Produits chimiques	10 980	2 780	11 054	27 279	Chemische producten.
Produits pharmaceutiques	206	10	72	2 556	Farmaceutische produkten.
Colorants, extraits tannants	5 763	9	9 307	2 550	Kleurstoffen, looextracten.
Engrais	76 827	—	28 845	—	Meststoffen.
Section VII. <i>Matières plastiques artificielles, etc., caoutchouc et ouvrages en caoutchouc.</i>	7	860	—	4 869	Afdeling VII. <i>Kunstmatige plastische stoffen, enz., rubber en werken daarvan.</i>
dont					waaronder
Matières plastiques artificielles, etc.	—	—	—	1 012	Kunstmatige plastische stoffen, enz.
Caoutchouc et ouvrages en caoutchouc	7	860	—	3 857	Rubber en werken daarvan.
Section VIII. — <i>Peaux, cuirs, pelleteries et ouvrages en ces matières.</i>	11 183	3 963	7 015	7 920	Afdeling VIII. — <i>Huiden, vellen, leder en pelterijen, lederwerken en bontwerk.</i>
dont					waaronder
Peaux et cuirs	—	3 914	—	7 781	Huiden, vellen en leder.
Pelleteries	11 183	—	6 844	—	Peltherijen.
Section IX. — <i>Bois et ouvrages en bois.</i>	544 119	471	362 258	816	Afdeling IX. — <i>Hout en houtwaren.</i>
Section X. — <i>Papier et ses applications.</i>	14 040	289	22 126	—	Afdeling X. — <i>Papier en papierwaren.</i>
dont					waaronder
Matières servant à la fabrication du papier.	6 487	—	10 766	—	Stoffen voor het vervaardigen van papier.
Carton et papier	7 327	106	11 328	754	Papier en karton.

	1959		1960 (janvier-septembre) — 1960 (januari-september)		
	Import	Export	Import	Export	
Section XI. — <i>Matières textiles et ouvrages en ces matières.</i>	92 462	10 291	71 785	36 672	Afdeling XI. — <i>Textielstoffen en textielwaren.</i>
dont					waaronder
Textiles synthétiques	—	19	—	13 162	Synthetisch textiel.
Laines, crins et poils	546	207	3 049	—	Wol, paardehaar (erin) en ander haar.
Coton	51 403	689	15 068	—	Katoen.
Lin, chanvre, jute et ramie	39 330	40	50 438	—	Vlas, hennep, jute en ramie.
Bonneterie	—	8 351	—	22 809	Breiwerk en haakwerk.
Drilles et chiffons	1 144	—	1 394	—	Lompen en voddens.
Section XIV.					Afdeling XIV. — <i>Echte parels, natuurlijke en andere edelstenen, halfedelstenen, edele metalen.</i>
<i>Perles, pierres, métaux précieux.</i>	—	175	1 796	51 697	
Section XV. — <i>Métaux communs et ouvrages de ces métaux.</i>	189 426	303 088	99 710	439 227	Afdeling XV. — <i>Onedele metalen en werken daarvan.</i>
dont					waaronder
Fer, fonte, acier	112 538	198 404	80 406	381 892	IJzer, gietijzer en staal.
Cuivre	2	104 233	1	57 317	Koper.
Aluminium	76 251	14	12 386	—	Aluminium.
Zinc	—	—	4 984	—	Zink.
Autres métaux communs	610	—	1 931	—	Andere onedele metalen.
Section XVI. — <i>Machines et appareils, matériel électrique.</i>	4 871	33 407	4 727	82 918	Afdeling XVI. — <i>Machines en toestellen, elektro-technisch materieel.</i>
dont					waaronder
Chaudières, machines et appareils mécaniques.	4 832	15 954	3 248	35 342	Stoomketels, machines, toestellen en mechanische werktuigen.
Machines et appareils électriques	39	17 453	1 479	47 576	Elektrische machines en dito apparaten.
Section XVII. — <i>Matériel de transport.</i>	9 414	565	11 910	1 245	Afdeling XVII. — <i>Vervoermaterieel.</i>
dont					waaronder
Automobiles	9 393	565	11 906	1 245	Voertuigen.
Section XVIII.					Afdeling XVIII. — <i>Wetenschappelijke instrumenten, apparaten en toestellen, precisie-instrumenten, uurwerken, enz.</i>
<i>Instrumentés et appareils scientifiques et de précision, horlogerie, etc.</i>	832	183	1 308	334	waaronder
dont					Uurwerken.
Horlogerie	630	6	940	1	
Total.	1 637 162	375 350	1 025 468	664 118	Totaal.

LISTE DES PAYS-MEMBRES DE L'UNION DE BERNE.

1. Allemagne occidentale.
2. Australie.
3. Autriche.
4. Belgique.
5. Canada.
6. Danemark.
7. Espagne.
8. France.
9. Grande-Bretagne.
10. Inde.
11. Israël.
12. Italie.
13. Norvège.
14. Pays-Bas.
15. Suède.
16. Suisse.
17. Union Sud Africaine.
18. Export-Import Bank Etats-Unis (membre associé).

LIJST VAN DE LID-STATEN VAN DE UNIE VAN BERN.

1. Bondsrepubliek Duitsland.
2. Australië.
3. Oostenrijk.
4. België.
5. Canada.
6. Denemarken.
7. Spanje.
8. Frankrijk.
9. Groot-Brittannië.
10. India.
11. Israël.
12. Italië.
13. Noorwegen.
14. Nederland.
15. Zweden.
16. Zwitserland.
17. Unie van Zuid-Afrika.
18. Export-Import Bank Verenigde-Statens (geassocieerd lid).

ACCELERATION DU RYTHME DES REDUCTIONS TARIFAIRES AU SEIN DE L'ASSOCIATION EUROPEENNE DE LIBRE ECHANGE.

A l'issue de la réunion ministérielle des Sept, qui s'est tenue à Lisbonne, des 17 au 20 mai 1960, le Conseil de cette Organisation décide que l'étude d'une réduction et d'une élimination plus rapide des tarifs douaniers à l'intérieur de l'A.E.L.E., prévue dans le § 5 de l'article 3 de la Convention de l'A.E.L.E., soit entreprise immédiatement.

En vertu de cette décision, des experts des sept pays étudièrent la question d'une accélération des réductions tarifaires à l'intérieur de l'A.E.L.E. et déposèrent leurs conclusions à la Conférence des Ministres de l'A.E.L.E. qui se tint à Berne les 11 et 12 octobre 1960.

Malgré la décision de principe prise à Lisbonne, les Ministres n'ont pas pu se mettre d'accord à Berne sur cette question : ils sont arrivés à la conclusion que le temps écoulé depuis la première réduction, le 1er juillet, était trop bref pour que le calendrier puisse être modifié si rapidement. Ils ont décidé de réexaminer la question au début de 1961.

La mise en place d'une accélération de la zone de libre échange sera portée à l'ordre du jour de la Conférence des Ministres de l'A.E.L.E. qui se tiendra à Genève le 14 février 1961.

REFORME DE L'ORGANISATION EUROPEENNE DE COOPERATION ECONOMIQUE (O.E.C.E.).

Entamée à l'initiative des Etats-Unis, lors d'une conférence qui a eu lieu à Paris les 12, 13 et 14 janvier 1960, la réforme de l'O.E.C.E. a abouti à la signature, le 14 décembre 1960, d'une nouvelle convention instituant l'Organisation de Coopération et de Développement Economiques.

La réforme de l'O.E.C.E. avait été rendue nécessaire par l'apparition de facteurs nouveaux, tels que le retour des pays membres à la convertibilité, la nécessité d'une aide accrue aux pays sous-développés, l'échec des discussions sur la grande zone de libre échange européenne, la nécessité d'un élargissement de l'O.E.C.E. par la participation des Etats-Unis et du Canada.

Diverses réunions ont eu lieu, tant à l'échelon ministériel qu'à celui des fonctionnaires, au cours desquelles furent examinés un projet de convention et un rapport examinant la possibilité de poursuite de l'action de l'Organisation. La création d'un Comité préparatoire, chargé de l'élaboration des textes, a permis, au cours des mois de septembre à décembre, la rédaction du projet définitif de convention et d'un rapport annexe. Ces textes ont été soumis à la signature des Ministres des pays membres le 14 décembre 1960. La nouvelle Convention, dont les signataires sont, en plus des dix-huit membres de l'actuelle O.E.C.E., les Etats-Unis, le Canada et les Communautés Européennes, entrera en vigueur :

a) soit avant le 30 septembre 1961, dès que les instruments de ratification ou d'acceptation auront été déposés par tous les signataires;

b) soit le 30 septembre 1961, si à cette date quinze signataires au moins ont déposé ces instruments, et à l'égard de ces signataires, ainsi qu'à l'égard de tout autre signataire dès le dépôt de son instrument de ratification ou d'acceptation;

c) soit après le 30 septembre 1961, mais au plus tard deux ans après la signature de la présente Convention, dès que ces instruments auront été déposés par quinze signataires, et à l'égard de ces signataires, ainsi qu'à l'égard de tout autre signataire dès le dépôt de son instrument de ratification ou d'acceptation.

La nouvelle Convention peut, d'une manière générale, être considérée comme satisfaisante. Ses objectifs sont beaucoup plus larges que ceux de la Convention de 1948.

Alors que celle-ci visait surtout la reconstruction de l'économie européenne par une coopération effective de ses membres, la nouvelle Convention s'est fixé comme objectifs généraux :

- la plus forte expansion possible de l'économie, de l'emploi et du niveau de vie dans les pays membres;
- l'expansion économique des pays en voie de développement;
- l'expansion du commerce mondial sur une base multilatérale et non discriminatoire.

VERSNELE TOEPASSING VAN DE TARIFAIRE REDUCTIES IN DE EUROPESE VRIJHANDELSASSOCIATIE.

Na afloop van de ministeriële vergadering der Zeven, gehouden van 17 tot 20 mei 1960, nam de Raad van deze Organisatie het besluit dat de studie van een versnelde reductie en van de afschaffing der douanetarieven binnen de E.V.A., zoals deze is bepaald in artikel 3, § 5, van de Overeenkomst inzake de E.V.A. onmiddellijk zou worden aangevat.

Ingevolge deze beslissing bestudeerden deskundigen der zeven landen het vraagstuk van een bespoediging der tariefreducties binnen de E.V.A. en legden zij hun conclusies neer tijdens de Conferentie der Ministers van de E.V.A. gehouden te Bern van 11 tot 12 oktober 1960.

Ondanks de te Lissabon genomen principiële beslissing, zijn de Ministers het te Bern over deze kwestie niet eens kunnen worden, zij zijn tot het besluit gekomen dat de termijn verstreken sedert de eerste tariefverlaging op 1 juli te kort was om de koers reeds te wijzigen. Zij hebben besloten de kwestie in het begin van 1961 opnieuw te onderzoeken.

De versnelde oprichting van de vrijhandelszone zal op de agenda van de Conferentie der Ministers van de E.V.A. worden geplaatst, welke op 14 februari 1961 te Genève zal gehouden worden.

HERVORMING VAN DE EUROPESE ORGANISATIE VOOR ECONOMISCHE SAMENWERKING (O.E.E.S.).

De hervorming van de O.E.E.S., waarmee op initiatief van de Verenigde Staten werd van wal gestoken op een conferentie die op 12, 13 en 14 januari 1960 te Parijs heeft plaats gehad, heeft geleid tot de ondertekening, op 14 december 1960, van een nieuwe overeenkomst die de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling opricht.

De hervorming van de O.E.E.S. was noodzakelijk geworden door het optreden van nieuwe factoren, zoals de terugkeer van de lidstaten tot de convertibiliteit, de noodzaak tot grotere hulpverlening aan de onderontwikkelde landen, de mislukking der besprekingen over de grote Europese vrijhandelszone, de noodwendigheid de O.E.E.S. te verruimen door de deelneming van de Verenigde Staten en Canada.

Verscheidene vergaderingen, zowel voor Ministers als voor ambtenaren, hebben plaatsgegrepen, en daarop werd een ontwerp van overeenkomst onderzocht evenals een verslag waarin wordt nagegaan of de mogelijkheid bestaat de actie van de Organisatie voort te zetten. De oprichting van een Voorbereidingscomité, belast met de uitwerking der teksten, heeft het mogelijk gemaakt tijdens de maanden september tot december een definitief ontwerp van overeenkomst en een bijgevoegd verslag op te stellen. Deze teksten werden op 14 december 1960 aan de Ministers der lidstaten ter ondertekening voorgelegd. De nieuwe Overeenkomst, waarvan de ondertekenaars, behalve de achttien huidige leden van de O.E.E.S., de Verenigde Staten, Canada en de Europese Gemeenschappen zijn, treedt in werking :

a) hetzij vóór 30 september 1961, vanaf het ogenblik dat de bekrachtigings- of aannemingsoorkonden door alle ondertekenaars zijn neergelegd;

b) hetzij op 30 september 1961, indien op die datum ten minste vijftien ondertekenaars deze oorkonden hebben neergelegd, en ten opzichte van deze ondertekenaars, alsmede ten opzichte van elke andere ondertekenaar vanaf het ogenblik dat de bekrachtigings- of aannemingsoorkonde ervan is neergelegd;

c) hetzij na 30 september 1961, doch ten laatste twee jaar na de ondertekening van de Overeenkomst, vanaf het ogenblik dat deze oorkonden door vijftien ondertekenaars zijn neergelegd, en ten opzichte van deze ondertekenaars, alsmede ten opzichte van elke andere ondertekenaar vanaf het ogenblik dat de bekrachtigings- of aannemingsoorkonde ervan is neergelegd.

De nieuwe Overeenkomst mag in het algemeen als bevredigend worden aangezien. De doelstellingen ervan reiken veel verder dan die van de Overeenkomst van 1948.

Waar deze laatste vooral de wederopbloei van de Europese economie beoogde door een daadwerkelijke samenwerking onder de leden, zijn de algemene doelstellingen van de nieuwe Overeenkomst de volgende :

- de grootst mogelijke expansie van de economie, van de werkgelegenheid en van de levensstandaard in de lidstaten;
- de economische expansie van de minder-ontwikkelde landen;
- de expansie van de wereldhandel op een multilaterale basis en dit zonder discriminatie.

Ainsi donc la volonté exprimée par les Ministres lors des réunions de janvier 1960 de faire de la future O.C.D.E. une organisation renforcée se traduit notamment par :

- le renforcement de la coopération entre l'Europe occidentale et l'Amérique du Nord;
- l'accent mis sur les problèmes d'aide aux pays en voie de développement;
- le renforcement, sur certains points, de la structure de la nouvelle organisation (pouvoirs du secrétaire général).
- le maintien de certains organes et procédures ayant fait leurs preuves dans l'O.E.C.E. (Accord Monétaire Européen, code en matière de mouvements de capitaux et en matière de libération des transactions invisibles).

Les méthodes et procédures ainsi que les mandats prévus pour la réalisation des nouveaux objectifs sont, dans certains cas, en retrait par rapport à ce qu'ils étaient dans l'ancienne organisation, notamment en matière de politique commerciale surtout et, dans une mesure moindre, dans le domaine de la politique économique.

Les mécanismes précis élaborés sur ces points par l'O.E.C.E. n'existent plus dans la nouvelle organisation. Toutefois, on peut espérer que le fonctionnement de l'O.C.D.E. aboutira à la mise en œuvre des procédures qui permettront de mener à bien la réalisation de ses principaux objectifs.

De vaste wil die bij de Ministers op de vergaderingen van januari 1960 tot uiting kwam om van de toekomstige O.E.S.O. een sterkere organisatie te maken blijkt vooral uit :

- de versteviging van de samenwerking tussen West-Europa en Noord-Amerika;
- het leggen van de nadruk op de vraagstukken inzake hulpverlening aan de in ontwikkeling zijnde landen;
- de versterking, althans op zekere punten, van de structuur der nieuwe organisatie (bevoegdheden van de secretaris-generaal);
- het behoud van sommige organen en werkwijzen die in de O.E.E.S. hun degelijkheid hebben bewezen (Europese Muntovereenkomst, code inzake het kapitaalverkeer en inzake de vrijmaking van de onzichtbare transacties).

De methoden en werkwijzen alsmede de mandaten die voor de verwezenlijking van de doelstellingen zijn voorzien, staan in sommige gevallen ten achter bij hetgeen ze in de vorige organisatie waren, in het bijzonder waar het gaat over de handelspolitiek en, in mindere mate, op het gebied van de economische politiek.

De nauwkeurige mechanismen die omtrent deze punten door de O.E.E.S. werden uitgewerkt, bestaan niet meer in de nieuwe organisatie. Niettemin mag men verwachten dat de werking van de O.E.S.O. zal leiden tot het aanwenden van de procedures die het moeten mogelijk maken de verwezenlijking van de voornaamste doelstellingen te bereiken.